

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XXI > Dobro i radość wspólnej wiary i religii

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Umiłowanie prawdy jest najgłębszym wymiarem autentycznego dążenia do pełnej komunii między chrześcijanami. Bez tej miłości nie można by stawić czoła obiektywnym trudnościom teologicznym, kulturowym, psychologicznym i społecznym, jakie się napotyka przy omawianiu istniejących różnic. Z tym wymiarem wewnętrznym i osobowym musi się zawsze łączyć duch miłości i pokory. Miłości do rozmówcy i pokory wobec prawdy, którą się odkrywa i która może się domagać zmiany poglądów i postaw”.

Jan Paweł II, enc. *Ut unum sint*, 36, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 1, *Encykliki*, wyd. M, Kraków 1996, s. 635.

„«Ponadto wśród elementów czy dóbr, dzięki którym, razem wziętym, sam Kościół buduje się i ożywia, niektóre i to liczne i znamienite, mogą istnieć poza widocznym obrębem Kościoła katolickiego» (DE 3). takie ukazanie obrazu Kościołów pomoże katolikom zarówno w pogłębieniu ich wiary, jak i w lepszym poznaniu i poszanowaniu braci chrześcijan, ułatwiając w ten sposób wspólne poszukiwanie drogi ku pełnej jedności w nieskażonej Prawdzie. Wzajemne poznanie się pomoże także niekatolikom, aby lepiej zrozumieli i docenili Kościół katolicki i podstawę, dla której jest on przekonany, że jest „powszechnym środkiem zbawienia”».

Jan Paweł II, adh. *Catechesi tradendae*, 32, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 2, *Adhortacje*, wyd. M, Kraków 2006, s. 38.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„«Pójdźcie, błogosławieni Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie, byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie». Wówczas zapytają sprawiedliwi: «Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?». A Król im odpowie: «Zaprawdę, powiadam wam: wszystko, co uczyniliście jednemu z braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili» (Mt 25,34-40)”.

Por. Ga 3,26-28; Mt 18,20.28,19-20; Łk 24,46-49.

Program wychowawczy > Klasa IV > Wartość XXI > Dobro i radość wspólnej wiary i religii

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Obowiązek uczestniczenia w życiu Kościoła przynagla chrześcijan do postępowania jako świadkowie Ewangelii i do zobowiązań, które z niej wypływają. Świadecko to polega na przekazywaniu wiary w słowach i czynach. Jest ono aktem sprawiedliwości, który potwierdza albo daje poznać prawdę” (KKK 2472).